

"Tôi sẽ phải bấm nút khai hỏa để bắn hạ bất cứ máy bay nào"

Chỉ 10 năm trước, vào ngày 11/9/2001, thiêu tá không quân Dan Caine phải đứng trước một nhiệm vụ mà anh chưa bao giờ hình dung ra: bắn hạ những chiếc máy bay bất tuân mệnh lệnh tránh xa khu vực thủ đô Washington.

Với các phi công tại căn cứ không quân Andrews thuộc bang Maryland, đó là một buổi sáng điển hình để u bình thường nhưng bao ngày huấn luyện khác, Caine nhớ lại. Bất ngờ nhiên, một binh nhì trẻ tuổi chỉ y tá và thông báo ngắn gọn: "Một chiếc máy bay vừa đâm vào Trung tâm Thương mại Thế giới."

Đây có lẽ là hình ảnh mà Caine nhìn thấy trên TV khi đó: một chiếc máy bay đang lao vào phía tòa tháp thứ hai của WTC, trong khi tòa tháp đầu tiên vừa bị tấn công. Ảnh chụp màn hình: CNBC

Caine, khi đó 33 tuổi, chỉ y tá bên chiếc TV đặt trong phòng nghỉ của các phi công và theo dõi các bản tin từ New York. Với thông tin từ tòa nhà bị tấn công của nhân kinh tế Mỹ cho thấy nó không thể bị đâm bởi một chiếc phi cơ nhỏ. Caine nhanh chóng có câu trả lời chính xác cho bản thân mình, khi một chiếc máy bay chở khách khác xuất hiện từ phía bên phải của màn hình, rồi lao thẳng vào tòa tháp thứ hai của Trung tâm Thương mại Thế giới (WTC).

Trong quãng thời gian ngắn ngay sau đó, Nhà Trắng, chứ không phải là các tướng lĩnh quân đội, đã gọi trực tiếp cho phi đội của Caine, và yêu cầu họ "làm tất cả những gì có thể" trên không ngay lập tức".

Trong một tóm tắt ngắn gọn tình hình trước khi Caine và các đồng đội xuất kích, chủ huy động và, là đoàn trưởng David Wherley, đã truyền mệnh lệnh cho Nhà Trắng có nội dung cần phải báo về "quyền chủ huy quốc gia" tại thủ đô Washington khi bắt đầu một cuộc tấn công nào khác.

Phạm vi của nhiệm vụ rất rộng, và chúng có nghi ngờ gì về việc các phi công sẽ phải bắn hạ bất cứ chiếc máy bay nào tuân theo các mệnh lệnh. Đó là một việc cần không vui vẻ gì. "Tôi sẽ phải bấm nút khai hỏa để bắn hạ bất cứ một chiếc máy bay nào", Caine, viên đội tá có vẻ ngoài trẻ hơn nhiều so với cái tuổi 43, nói. Dù vậy, Caine và các đồng đội vẫn phải hoàn thành nhiệm vụ để ngăn chặn những cuộc tấn công tiếp theo. "Bắt đầu nào đi nào, chúng tôi không muốn có thêm những chiếc máy bay lao vào các tòa nhà."

Theo kết quả điều tra của Ủy ban 11/9, ngoài đồng đội của Caine, không có đội máy bay chiến đấu nào của Mỹ nhận được lệnh bắn hạ các máy bay không nghi, trong bất cứ trường hợp nào trước khi đó.

Một chiếc F-16 của quân đội Mỹ. Ảnh: Wallpapergate

Caine chuyển ra đồng đội bằng đội tiếp chiếc máy bay của anh, trèo lên thang để vào buồng lái, và rồi trông thấy một cột khói màu đen bốc lên từ cách đó khoảng gần 6 km. "Đó chính là Lầu Năm Góc đang bốc cháy", viên phi công nói.

Những binh sĩ trẻ măng chịu trách nhiệm về nhiệm vụ đã thoát khỏi nhốt tạm khi họ lắp các tên lửa vào máy bay. Đó là lần đầu tiên trong đời họ làm một việc như vậy. "Tôi vẫn nhớ những cái nhìn sợ hãi ấy", Caine quyết định.

Khi Caine khởi động chiếc máy bay, sóng vô tuyến để liên lạc giữa phi công với mặt đất trở nên nhiễu loạn trong một mớ bòng bong. Các kiểm soát viên không lưu quân sự và dân sự cũng đang cố gắng tìm cách liên lạc, để biết liệu có còn chiếc máy bay nào đang lao về Nhà Trắng hay tòa nhà Quốc hội Mỹ hay không.

"Tôi cho máy bay cất cánh và liên tục radar đầu tiên của tôi với một máy bay khác là ở phía bắc của tòa nhà Quốc hội, ở độ cao 90 m và khoảng cách 11 km. Bạn hay không bạn? Tôi cảm thấy tốt, có lẽ tôi sẽ", Caine kể lại thời khắc không thể quên này.

Cuối cùng thì chiếc máy bay không nghi ngờ là một trực thăng đang di chuyển trên phố, mà không biết rằng vùng thủ đô Washington là vùng cấm bay. Hàng chục chiếc máy bay khác khi đó cũng đang hoạt động thủ đô, bao gồm các trực thăng của cảnh sát và những chiếc chuyên dụng. Tất cả đều chưa biết thời điểm thảm kịch.

Cùng với 3 chiếc F-16 khác của các đơn vị, chiếc máy bay của Caine có nhiệm vụ đảm bảo rằng những phi công đang hoạt động tại Washington sẽ được phép thay đổi hành trình. Trong khi đó, 4 chiếc F-15 từ một đơn vị khác tại Langley, bang Virginia bay ở độ cao lớn hơn trong nhiệm vụ giám sát tình trạng hoạt động.

Khi một vài chiếc máy bay không trở lại ngay lập tức để vào căn cứ để tránh xa thủ đô Washington, Caine và các đồng đội bay tiếp tục ngay phía trước những máy bay này ở một khoảng cách không thể gần hơn. Vì các đồng đội nhìn thấy một chiếc F-16 bay ngay bên cạnh tháp đôi có tính thuyết phục cao hơn so với những mảnh vỡ rơi xuống vô tội vạ.

Sự cố đầu tiên bay của chiếc máy bay mang số hiệu 93 và nơi nó lao xuống bang Pennsylvania. Đọc thêm: Wikipedia

Caine khi này không biết với chiếc máy bay mang số hiệu 93 của hãng hàng không United Airlines đã rời xuống một cánh đồng ở bang Pennsylvania, cách thủ đô Washington khoảng 20 phút bay. Kết quả điều tra sau này cho thấy những kẻ khủng bố giành được quyền kiểm soát chiếc máy bay, rời đi hành trình quay ngược trở lại hướng thủ đô Washington, với mục tiêu có thể là Nhà Trắng hoặc tòa nhà Quốc hội Mỹ. Tuy nhiên, một cuộc giám sát có ghi lại các hành khách và những kẻ khủng bố ngay tại buồng lái chiếc máy bay khi nó lao thẳng xuống đất.

"Tôi không biết liệu khi đó chúng tôi có thể giúp được gì cho những người trên chuyến bay đó hay không", Caine nói.

Sau khi ngăn chặn và ra lệnh cho những bay với hàng loạt phi công, công việc của Caine trở nên dễ dàng hơn vì các hãng hàng không dân dụng đều ngừng hoạt động tất cả các chuyến bay vào chiều hôm đó. Caine và các đồng đội cũng nhận được tin tức về việc máy bay quân sự khác xuất hiện, với hàng chục chiếc phi công chỉ nhận được quân lệnh trên bộ đàm, trong đó có hai chiếc làm nhiệm vụ tiếp nhiên liệu trên không.

Caine trở về căn cứ chiều hôm đó sau 6 giờ liên tục bay trên chiếc F-16. Anh và nhà hai ngày

Nhiệm vụ lịch sử của phi công Mỹ ngày 11/9

Tác Giả: ChinhNghiaViet

Thứ Bảy, 03 Tháng 9 Năm 2011 04:35

sau đó. Caine sau này tham gia vào cuộc chiến chống khủng bố mà chính phủ Mỹ phát động, trong vai trò kiểm soát viên không lưu tuyến đầu, với những nhiệm vụ oanh kích mạng lưới Al-Qaeda tại vùng núi Tora Bora ở Afghanistan